

foreslaar, nemlig at nægte Bevillingen, som jo udgør godt 18,000 Kr., til Flytningen af Kvæg- og Hestestalden ved Vordingborg Sindssygeanstalt, hvilken Stald jo er saa fortrinlig, saa god og saa solidt bygget, som man overhovedet kan ønske sig.

Dinesen: Jeg kan vel i det væsentlige, hvad Situationen paa Vordingborg Sindssygeanstalt angaar, slutte mig til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 7de Valgkreds (Ole Hansen), som nu satte sig, men jeg vilde dog gerne gøre et lille Tillæg til de Bemærkninger, det ærede Medlem gjorde om denne Sag. Jeg er enig med ham i at erkende, at den Ko- og Hestestald, som nu findes ved denne Anstalt, er tilstrækkelig og fortrinligt indrettet i enhver Henseende. Naar man ser den — jeg har været med til at tage disse Forhold i Øjesyn — maa man udbrøde med det ærede Medlem, at det er Synd at ofre Penge paa at rive den ned. Men der er to Hensyn, som dog nok med Tiden kunne føre til alligevel at finde dette rigtigt. Det ene er dette, at ved at flytte Ko- og Hestestalden ud af den Bygning, hvori den nu findes — den danner paa en Maade fjerde Fløj af en stor firfløjet Bygning — vilde den kunne blive anbragt i Nærheden af den Svinestald og Lade, som ere opførte dels i Fjor og dels for nogle Aar tilbage. Dette kunde være hensigtsmæssigt. Men det er dog ikke det væsentligste. Det, der efter min Opfattelse vilde være det væsentligste, er, hvis det forholder sig, som det er udtalt for os, at der derved kunde blive Rum til en Udvidelse af Pladsen for Patienter. Det ærede Medlem nævnte Tallet 25, jeg har hørt nævne, at der kunde blive Plads for 30 Patienter, naar man fjernede Ko- og Hestestalden fra den Bygning, hvori den nu findes. Det er derfor min Mening, at hvis det skulde vise sig senere i særlig Grad paatrængende at skaffe forøget Plads, var det en hensigtsmæssig Maade, hvorpaa en saadan Udvidelse vilde kunne ske, skønt jeg maa indrømme, at det Antal Patienter, hvorom der har været Tale at kunne skaffe Plads til, 25 eller 30, er noget lille i Forhold til den Bekostning, det maatte medføre. Naar jeg derfor gør disse Bemærkninger, er det ikke for at udtale mig imod det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 7de Valgkreds, med hvem jeg i det hele er enig, men jeg mener som han, at Spørgsmaalet om, hvorvidt Økonomibygningen og alt det øvrige er tilstrækkelig ogsaa efter en saadan, eventuel Udvidelse, bør tages under

Overvejelse, ligesom ogsaa Spørgsmaalet, om man ikke ved en hensigtsmæssig Fremgangsmaade ved Omdannelse af den Bygning, hvori der findes Ko- og Hestestald, dog kunde opnaa noget mere i Retning af Anstaltens Udvidelse, hvis der i Fremtiden skulde vise sig forøget Trang til Patientpladser. Alt dette ønsker jeg taget i særlig Grad under Overvejelse, for at det kan komme til at ligge fyldigt oplyst for os, forinden der paa ny kommer Forlangende fra den Side.

Endnu en Bemærkning vil jeg gøre, hvortil der ganske vist ikke er givet Anledning ved, hvad der er sagt i Dag under denne Forhandling, men hvortil der er givet Anledning under tidligere Forhandlinger om dette Spørgsmaal. Jeg tror, at en Ytring, der lejlighedsvis er falden fra Anstaltens Overlæge, Dr. Helweg, har givet Anledning til nogen Misforstaaelse, nemlig med Hensyn til det Spørgsmaal, om ikke en saadan Udvidelse skulde skabe Overbebyrdelse for de nuværende Læger, Overlæger o. s. v. Jeg har ment, at det, der ytrede fra Overlægens Side ikke er saaledes at forstaa, at det, at Anstalten blev udvidet med et saadant Antal Patienter af 25 eller 30 eller et Tal, der ligger i Nærheden deraf, ikke vilde være det, der vilde give Anledning til at kræve yderligere Lægepersonale eller til Overbebyrdelse af det Personale, der er til Stede. Jeg nævner det imidlertid, for at ogsaa dette Forhold, hvis denne Sag kræver fortsatte Overvejelser af os paa Rigsdagen, kan blive bragt til Klarhed, og blive taget i Betragtning. Det er jo en ulykkelig Omstændighed for vort Land, at Antallet af sindssyge vokser i en saadan Grad, som det gør, saa at der stadig er Tale om større Udgifter til denne Sag fra Statens Side.

Da jeg nu har Ordet om dette Forhold, vil jeg endnu gøre en Bemærkning, og jeg vil tillade mig paa Forhaand at sige, at det er egentlig den Side af Sagen, med Hensyn til hvilken jeg lægger allermost Vægt paa, at der maa blive foretaget Overvejelser. Spørgsmaalet er nemlig, om man ikke i adskillige Tilfælde holder for længe paa Patienterne paa disse Anstalter. Det er blevet udtalt fra flere Sider, at det vist ikke er saa sjældent, at Patienter tidligere kunde bringes bort fra disse Anstalter, end det undertiden sker. Man holder dem undertiden for længe og dette giver Anledning til, at Anstalterne blive overfyldte. Der er endvidere blevet ytret, at der ogsaa kunde